

Til det her refererede Synspunkt maa jeg stadig henholde mig, og i Overensstemmelse dermed hævde, at jeg maa anse det for afgjort sandsynligt, ja endog givet, at jeg har meddelt positiv Underretning, for saa vidt ikke tilfældige Omstændigheder, f. Eks. Departementschefens eller min Fraværelse, har bevirket, at en naturlig Lejlighed til at give saadan Meddelelse er gaaet tabt. (For mit eget Vedkommende kan jeg efter nu foretagne Undersøgelse oplyse, at jeg paa det Tidspunkt i April 1926, da Erstatningsbeløbet fremkom, var stærkt optaget af Forberedelserne til en for fælles nordiske Skibsfartsinteresser vigtig Tjenesterejse til England, Frankrig og Norge, og at mine Optægnelser viser, at jeg sammen med en svensk Embedsmand er afrejst fra København den 13. April 1926). Det er blot undgaaet min Opmærksomhed, at Rigsadvokaten ved sit Diktat til Forhørsprotokollen har benyttet en anden Udtryksform (at Kontorchefen ikke anser det for udelukket, at han har givet Meddelelse), der aabner Mulighed for, at mine Udtalelser paa dette Punkt (saaledes som sket Pag. 8) lader sig frakende videre Betydning.

De med Hr. Statsministerens Skrivelse fulgte Bilag følger hoslagt tilbage.

I Ærbødighed

sign. **Emil Krogh.**

Hermed et originalt Bilag og 2 tilbagefølgende Bilag.
